

แนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับ

การเขียนบทความตีพิมพ์เผยแพร่เพื่อสำเร็จ
การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

VRU

บัณฑิตวิทยาลัย | มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

แนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการเขียนบทความตีพิมพ์เผยแพร่เพื่อสำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้กำหนดเงื่อนไขของนักศึกษาที่ขอจบการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาว่าต้องมีการเผยแพร่วิทยานิพนธ์ จึงจะถือว่าสำเร็จการศึกษา ดังนี้

นักศึกษาระดับปริญญาเอก ได้กำหนดเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา ซึ่งต้องดำเนินการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานจากวิทยานิพนธ์ ดังนี้

“ผลงานดุษฎีนิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงาน หรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสาร หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ ที่มีกรรมกรภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) และเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น”

นักศึกษาระดับปริญญาโท ได้กำหนดเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา ซึ่งต้องดำเนินการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานจากวิทยานิพนธ์ ดังนี้

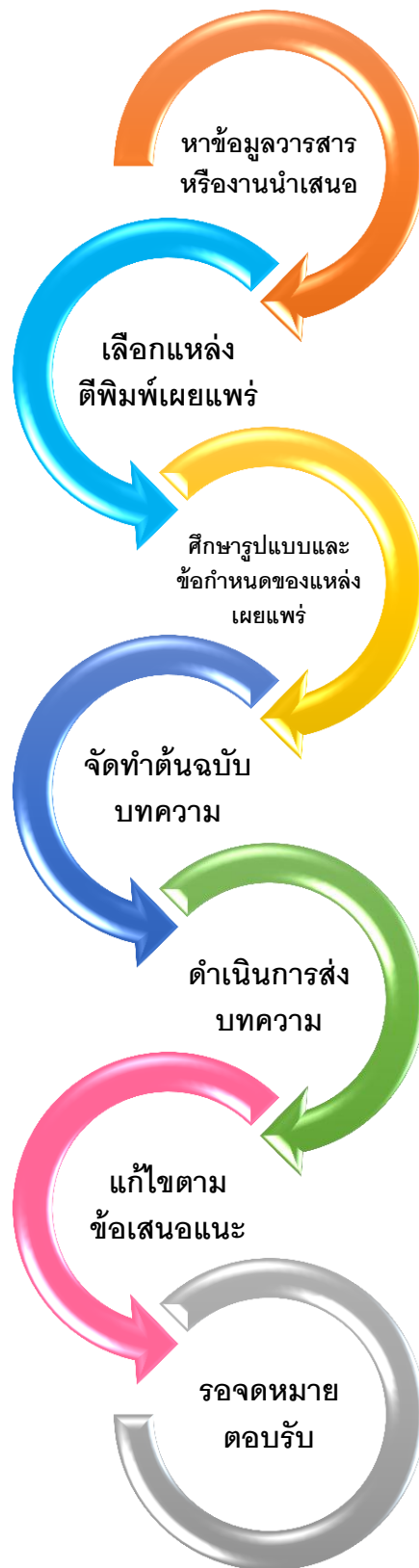
“ผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงาน หรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสาร หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceedings)”

ดังนั้น หลังจากการสอบหัวข้อดุษฎีนิพนธ์/วิทยานิพนธ์แล้ว นักศึกษาจะต้องวางแผนการเขียนบทความจากดุษฎีนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ เพื่อตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการ หรือเผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการ ตามรูปแบบและแนวปฏิบัติของแหล่งที่ตีพิมพ์เผยแพร่นั้น และนำผลงานที่ได้รับการเผยแพร่แล้วมาเป็นหลักฐานเพื่อขอสำเร็จการศึกษาต่อไป

ลักษณะการเผยแพร่ผลงานวิจัยจากคณาจารย์/วิทยานิพนธ์

การเผยแพร่งานวารสารวิชาการ	ช่องทางการเผยแพร่ในรูปแบบนี้จัดได้ว่าเป็นทางการและได้รับการยอมรับมากที่สุดในวงการวิชาการโดยทั่วไป สำหรับขั้นตอนที่เป็นทางการเพื่อเผยแพร่นั้นจะเริ่มจากการส่งต้นฉบับของบทความพร้อมทั้งจดหมายนำ (Coverletter) ถึงบรรณาธิการเพื่อเกริ่นนการค้นพบหรือความสำคัญของงาน ปัจจุบันวารสารหลายฉบับได้มีเว็บไซต์เป็นของตัวเองและผู้เขียนสามารถลงทะเบียนเข้าเป็นผู้ใช้งานและทำการส่งเอกสารต้นฉบับเพื่อตีพิมพ์ รวมไปถึงการติดตามผลทางออนไลน์ได้เลย โดยไม่จำเป็นต้องส่งทางไปรษณีย์เหมือนในอดีต
การเผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ (conference)	เป็นการนำผลงานวิจัยที่เพิ่งทำเสร็จมาเขียนเป็นบทความแล้วส่งให้บรรณาธิการของที่ประชุมวิชาการพิจารณา หลังจากนั้นจึงการประเมินคุณค่าและความถูกต้อง เมื่ออนุมัติผ่านบทความก็จะได้รับการตีพิมพ์รวมเล่มในเอกสารประกอบการประชุมวิชาการ (proceedings) ซึ่งในการประชุมผู้วิจัยจะต้องมีหน้าที่นำเสนอบทความของตนเอง โดยการนำเสนออาจจะอยู่ในรูปโปสเตอร์หรือแบบปากเปล่า ข้อดีของการเผยแพร่ในรูปแบบนี้ก็คือผลงานวิจัยจะได้รับการเผยแพร่อย่างรวดเร็ว ปัจจุบันมีเวทีลักษณะนี้จำนวนมาก โอกาสในการนำเสนอจึงมีมากนอกจากนี้ที่ประชุมวิชาการยังเป็นเวทีแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกับบรรดานักวิจัยท่านอื่น จึงมีประโยชน์มากสำหรับการส่งบทความที่ยังไม่สมบูรณ์เต็มที่ออกไปซึ่มลางเพื่อนำผลตอบรับกลับมาปรับปรุงให้ดีขึ้นสำหรับการตีพิมพ์อย่างสมบูรณ์ต่อไป นอกจากนี้ประโยชน์ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือการสร้างชื่อเสียงให้นักวิจัยอื่นรู้จักและสร้างเครือข่ายกับนักวิจัยในสาขาเดียวกัน
การตอบรับให้ตีพิมพ์ (accept)	ทางวารสารจะจัดทำต้นฉบับที่เหมือนจริงในวารสารส่งให้นักวิจัยตรวจทานอีกครั้ง เพื่อป้องกันความผิดพลาด นักวิจัยต้องรีบดำเนินการตรวจแก้ไขและส่งกลับคืนอย่างรวดเร็ว
การส่งกลับมาแก้ไข (revise)	มักจะมีกำหนดระยะเวลาให้ส่งกลับคืนด้วย อาจจะแนะนำให้ทำการทดลองเพิ่ม ให้แก้ไขต้นฉบับและ/หรือให้ตอบคำถามต่างๆ การแก้ไขอาจต้องทำ 2-3 รอบซึ่งเมื่อแก้ไขแล้วมีโอกาสได้รับการตีพิมพ์มากกว่า 50%
การปฏิเสธ (reject)	นักวิจัยอาจจะนำมาแก้ไขตามที่ผู้อ่านพิจารณาผลงาน (reviewer) แนะนำดำเนินการปรับรูปแบบและส่งไปวารสารอื่น

แนวทางการเขียนและเผยแพร่บทความ

นักศึกษาสามารถหาข้อมูลวารสารจากฐานข้อมูลระดับชาติ ระดับนานาชาติ และหาสถานที่ประชุมวิชาการนำเสนอผลงานจากการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ตามเว็บไซต์ต่างๆ ดังนี้

ฐานข้อมูลระดับชาติ

ได้แก่ ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index : TCI) เฉพาะวารสารที่มีชื่ออยู่ในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 (http://kmutt.ac.th/jif/public_html/list%20journal.php)

ฐานข้อมูลระดับนานาชาติ

1.วารสารวิชาการระดับนานาชาติในฐานข้อมูลประเภทบรรณานุกรมและสาระสังเขป (Indexing and Abstracts databases)

- Web of Science (<http://apps.isiknowledge.com>) ของสถาบัน ISI (Institute of Scientific Information) ฐานข้อมูลสาขาวิชา Science, Social Science, Arts & Humanities
- SCOPUS (<http://www.scopus.com>) ของสำนักพิมพ์ Elsevier Sciencesฐานข้อมูล สาขา Science and Technology, Medical Social Science, Life Science, Social Science, Art and Humanities
- SciFinder (<http://scifinder.cas.org>) ของ American Chemical Society ฐานข้อมูลในสาขาวิชา Chemistry, Biomedical Science, Engineering, Material Science, Agricultural Science
- PubMed (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/site/entrez>) ของ U.S National Library of Medicine ฐานข้อมูล Biomedical Science, Life Science
- Engineering Village or Compendex (<http://www.engineeringvillage2.org>) ฐานข้อมูล สาขา Engineering
- CAB Abstracts (<http://www.cabi.org/>) ฐานข้อมูล สาขา Agriculture, Environment, Veterinary Science, Applied Economics, Food Science and Nutrition
- Inspec (<http://theiet.org/>) ฐานข้อมูลสาขา Engineering and Technology
- ERIC (<http://eric.ed.gov>) ฐานข้อมูลสาขา Education
- CSA database (http://csa.com/e_products/databases-collections.php) ฐานข้อมูลสาขา Arts & Humanities, Natural Sciences, Social Science, Technology
- BIOSIS (<http://science.thomsonreuters.com/training/biosis>) ฐานข้อมูล สาขา Life Science
- MathSciNet (<http://www.ams.org/mathscinet>) ฐานข้อมูล สาขา Mathematics
- AGRIS (<http://www.ovid.com/site/catalog/DataBase/11.jsp>) สาขา Agricultural Science
- AgbiotechNet (<http://www.cabi.org/agbiotechnet>) ฐานข้อมูล Agricultural Biotechnology
- POPLINE (<http://www.poplinae.org/aboutpl.html>) ฐานข้อมูลสาขา Population, Family Planning and related health

- PsycINFO (<http://www.apa.org/pubs/databases/psycinfo/coverage.aspx>) ฐานข้อมูลสาขา Psychology

2. วารสารวิชาการระดับนานาชาติในฐานข้อมูลเนื้อหาครบถ้วน (Full Text databases) ของสำนักพิมพ์และสมาคมทางวิชาการต่างๆ

- ACM Digital Library (<http://portal.acm.org>)
- ACS Publications (<http://pubs.acs.org>)
- ASCE Publications (<http://pubs.asce.org>)
- BioMed Central (<http://www.biomedcentral.com>)
- BMJ (<http://group.bmj.com/product/journals>)
- CINAHL Plus with Full Text (<http://web.ebscohost.com>)
- Emerald (<http://www.emeraldinsight.com>)
- IEEE Xplore digital Library (<http://ieeexplore.ieee.org>)
- informaworld (<http://www.informaworld.com>) เป็น site hosting journals ของสำนักพิมพ์ Taylor & Francis, Routledge, Psychology Press, Informa Healthcare
- IOP Science (<http://iopscience.iop.org>)
- Nature (<http://www.nature.com>)
- SAGE Journals Online (<http://online.sagepub.com>)
- ScienceDirect (<http://www.sciencedirect.com>)
- SpringerLink (<http://www.Springerlink.com/home/main.mpx>)
- Thieme eJournals (<http://thieme-connect.com/ejournals/home.html>)
- Wiley InterScience (<http://www3.interscience.wiley.com>)

สถานที่ประชุมวิชาการนำเสนอผลงาน

การประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ ได้แก่

- <http://www.conferenceintha.com/>
- <http://www.conferencealerts.com/index>

เมื่อเลือกและศึกษารูปแบบของแหล่งตีพิมพ์แล้ว ให้นักศึกษาดำเนินการจัดทำต้นฉบับบทความตามเงื่อนไขและรูปแบบของแหล่งตีพิมพ์นั้น โดยบทความจากผลงานคณาจารย์/วิทยานิพนธ์ มีลักษณะดังนี้

ลักษณะของบทความวิจัย

บทความวิจัยเป็นรูปแบบของความเรียงที่นำเอาองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นจากการทำวิจัย หรือจากวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามาเขียน การเขียนบทความวิจัยจึงเป็นส่วนสำคัญโดยเฉพาะการเขียนในเชิงวิชาการ ลักษณะของบทความวิจัย เพื่อเป็นแนวทางของการไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้องและเหมาะสมสรุปได้ดังนี้

บทความวิจัย เป็นเอกสารทางวิชาการประเภทเดียวกับรายงานการวิจัยหรือวิทยานิพนธ์แต่จะมีคุณลักษณะต่างจากรายงานวิจัย 3 ประการ คือ

- 1) ความยาวมีจำนวนน้อยกว่ารายงานการวิจัย ทั้งนี้เป็นไปตามข้อกำหนดของหน่วยงานที่จัดทำการวารสารแต่ละฉบับ ซึ่งจะระบุจำนวนหน้าบทความวิจัยไว้ โดยบทความวิจัยนี้ จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอในวารสารสื่อสิ่งพิมพ์ หรือการประชุมสัมมนา
- 2) ต้องมีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์
- 3) ต้องผ่านการตรวจสอบเนื้อหาสารและรูปแบบการจัดพิมพ์ตามเกณฑ์มาตรฐานของวารสาร หรือคณะกรรมการในการบรรณาธิการ (นงลักษณ์ วิรัชชัย และ สุวิมล ว่องวานิช. 2550 : [ออนไลน์])

บทความวิจัย เป็นการประมวลสรุปกระบวนการวิจัย ในผลการวิจัยนั้นให้มีความกระชับและสั้นสำหรับการนำเสนอในการประชุมทางวิชาการหรือในวารสารวิชาการ โดยรูปแบบการนำเสนอ นั้น แบ่งได้ตามรูปแบบการนำเสนอ กล่าวคือ ถ้าเป็นรูปแบบการเขียน ก็จะอยู่ในลักษณะของบทความ เอกสารทางวิชาการ ถ้าเป็นรูปแบบการพูด ได้แก่ รูปแบบการบรรยาย การอภิปราย การเสวนาเวทีโต๊ะกลม เป็นต้น (ชุติมา สัจจานันท์. มปป. : [ออนไลน์].)

จากความหมายดังกล่าว จะเห็นได้ว่า บทความวิจัยเป็นการนำข้อมูลที่ได้มาจากรายงานวิจัยมาประมวลในรูปแบบที่สามารถนำเสนอให้อ่านเข้าใจได้ง่ายและรวดเร็วในประเด็นต่าง ๆ ของการวิจัย เช่น ปัญหาวิจัย วิธีการที่นักวิจัยดำเนินการวิจัย สิ่งที่ค้นพบและความหมายของข้อค้นพบดังนั้นการเขียนบทความวิจัย จึงมีความแตกต่างจากรายงานการวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ ตรงที่บทความวิจัยจะเน้นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยนำเสนอความรู้ใหม่และความถูกต้องของวิธีการค้นคว้าและรูปแบบแผนการวิจัยที่นำมาใช้ ส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรง ซึ่งได้แก่กระบวนการที่อยู่ในจินตนาการและการพัฒนาเพื่อกำหนดปัญหารวมทั้งสมมุติฐานก็มักจะไม่นำเสนอไว้ (สมบัติ ทีฆทรัพย์. 2550 : [ออนไลน์]) การเขียนบทความวิจัยจึงควรเขียนในทำนองเดียวกัน บทความวิชาการคือ จะต้องเขียนตามองค์ประกอบของบทความวิจัย ที่มีความสอดคล้องกลมกลืนกันตลอดจนตามมีความเกี่ยวข้องกับเป็นขั้นตอน ข้อมูลต้องมีความน่าเชื่อถือ ในส่วนที่เป็นความคิดเห็นก็ต้องนำเสนอตามเหตุผล และอิงหลักการทางวิชาการด้วย

องค์ประกอบบทความวิจัย

ในการจัดทำบทความวิจัย ควรจัดทำโดยคำนึงถึงองค์ประกอบทั่วไปดังนี้

1) **ชื่อเรื่อง (Title)** ซึ่งเป็นชื่อที่มาจากชื่องานวิจัย ควรเขียนให้กระชับ และแสดงสิ่งที่ต้องการศึกษา โดยย่อ ได้แก่ ตัวอย่าง จุดประสงค์ และวิธีการวิจัย ไว้ในชื่อบทความ โดยมีคำสำคัญหรือคำดัชนีเพื่อสืบค้น และไม่ควรใช้คำฟุ่มเฟือย และคำย่อที่ไม่เป็นสาระ ทั้งนี้ให้แสดงคำสำคัญจากชื่อเรื่องไว้ในท้ายบทคัดย่อ โดยมากจะกำหนดไว้ตามเกณฑ์ของวารสารแต่ละชื่อวารสาร โดยทั่วไปจะกำหนดไว้ 3-5 คำ

2) **บทคัดย่อ (Abstract)** เป็นการเขียนสรุปการทำวิจัยทั้งหมด โดยจะต้องเขียนอย่างสรุปกระชับ และได้ใจความ โดยมีองค์ประกอบ ซึ่งได้แก่ ที่มาของงานวิจัย จุดประสงค์หลัก ตัวแปรวิธีดำเนินการวิจัยอย่างย่อ ผลการวิจัย/ทดลองหลัก และข้อสรุปหลัก

3) **บทนำ (Introduction)** เป็นการเสนอปัญหาและการกำหนดขอบเขตของปัญหาและวัตถุประสงค์ การวิจัย เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจถึงปัญหาการวิจัย โดยอาจยกสถานการณ์มาประกอบและบอกเหตุผลว่าทำไมปัญหานี้จึงต้องนำมาแก้ไข และงานวิจัยนี้จะช่วยให้เกิดประโยชน์อะไรได้ ในส่วนนี้อาจรวมวัตถุประสงค์ หรือ แยกการเขียนวัตถุประสงค์การวิจัยไว้เป็นอีกส่วน แล้วแต่รูปแบบของแต่ละวารสารจะกำหนด

4) **วิธีดำเนินการ (Methodology)** เป็นการเขียนเพื่อให้ทราบว่าข้อมูลของงานวิจัยนี้ถูกรวบรวม หรือถูกสร้างขึ้นได้อย่างไร โดยนำข้อมูลที่อยู่ในขอบเขตการวิจัย เช่น ประชากรกลุ่มตัวอย่างตัวแปรที่ศึกษา ระยะเวลา กรอบแนวคิด เครื่องมือ รวมทั้งกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้ผู้อ่านทราบและมั่นใจว่าเป็นวิธีการที่ทำได้ถูกต้อง และเหมาะสมกับปัญหาวิจัยนั้น ๆ

5) **สรุปผลการวิจัย (Results and Conclusion)** เป็นการเขียนเพื่อแสดงผลที่ได้จากการทำวิจัย และถอดความหมายจากผลการทดลองหรือข้อมูลที่ได้มาจากการวิเคราะห์ ผลการวิจัยนี้อาจนำเสนอด้วยรูปแบบที่ง่ายต่อความเข้าใจ เช่น นำเสนอในรูปตาราง แผนสถิติ แผนภาพ หรือคำบรรยายที่ชัดเจนตามวัตถุประสงค์การวิจัย

6) **การอภิปรายผล (Discussion)** เป็นการให้คำวิจารณ์ แนะนำ และอภิปรายผลของการวิจัยที่เกิดขึ้นว่าเป็นเพราะเหตุใด เป็นการอธิบายสาเหตุการเกิดผล การเปรียบเทียบผลกับข้อมูลหรือข้อสรุปที่ได้มาจากการทบทวนวรรณกรรม หรือข้อมูลของงานวิจัยของผู้อื่นที่มีการรายงานไว้แล้วมาสนับสนุน รวมทั้งตอบสมมุติฐานในกรณีที่กำหนดไว้ว่าเป็นไปหรือไม่เป็นไปเพราะเหตุผลใด ทั้งนี้อาจนำข้อสังเกตหรือข้อค้นพบที่เกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินงานวิจัยมาใช้เป็นเหตุผลประกอบการอภิปรายผลได้

7) **ข้อเสนอแนะ (Recommendation)** เป็นการนำเสนอว่าผลจากการวิจัยนั้นสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์จริงได้อย่างสมเหตุสมผล และมีแนวโน้มว่าจะเป็นไปได้ โดยยกแนวทางในการนำไปพิสูจน์ในครั้งต่อไป โดยทั่วไป การเขียนข้อเสนอแนะ จะเขียนเป็น 2 แนวทาง คือ

7.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ เป็นการนำไปปรับปรุงกระบวนการทำซ้ำ โดยขจัดปัญหาและอุปสรรคและเพิ่มแนวทางเพื่อความสมบูรณ์

7.2 ข้อเสนอแนะที่สืบเนื่องจากผลวิจัย เพื่อเป็นการพัฒนาต่อเนื่องให้ได้องค์ความรู้เพิ่มเติมจากการพิสูจน์ตามข้อเสนอที่มีผลกระทบต่องานวิจัย

8) **เอกสารอ้างอิง (References)** เป็นการแสดงรายการหลักฐานต่าง ๆ ที่นำมาใช้ประกอบการเขียนบทความ ส่วนใหญ่ที่ใช้มี 2 ระบบ ได้แก่

-ระบบนาม-ปี ซึ่งนิยมใช้ทางสังคมศาสตร์

-ระบบตัวเลขลำดับ นิยมใช้ทางวิทยาศาสตร์

ซึ่งการใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบใด ให้ยึดถือตามเกณฑ์ของแต่ละวารสารกำหนด

ลักษณะของการเขียนบทความวิจัยที่ดี

การเขียนบทความวิจัยเพื่อให้ถูกต้องและสมบูรณ์ ตามลักษณะของบทความวิชาการเพื่อการเผยแพร่ โดยเฉพาะในสิ่งพิมพ์นั้น มีข้อเสนอแนะในการเขียนและปัญหาที่พบ ส่วนใหญ่ปัญหาในการเขียน ได้แก่ ชื่อบทความ บทคัดย่อ บทนำ และการอภิปรายผล ทั้งนี้ให้เสนอแนะข้อแนะนำในการเขียนแต่ละส่วนพร้อมตัวอย่างประกอบดังนี้

1. การเขียนชื่อบทความวิจัย

โดยทั่วไปบทความวิจัยเป็นการเขียนข้อค้นพบโดยใช้งานวิจัย/วิทยานิพนธ์เป็นฐาน การเขียนชื่อบทความจึงไม่จำเป็นต้องชื่อเหมือนงานวิจัย แต่ต้องแสดงสิ่งสำคัญที่ต้องการศึกษาโดยย่อ ดังนั้นการเขียนชื่อบทความจึงควรคำนึงถึงหลักในการเขียน ดังนี้

- 1.1 ชื่อเรื่องควรเป็นนามวลี ไม่ใช่คำที่แสดงเป็นประธานหรือกริยาด้านประโยค และควรมีจำนวนคำที่ระหว่าง 5-20 คำ
- 1.2 ชื่อเรื่องไม่ควรยาวเกินไป อธิบายงานวิจัยอย่างย่อที่สุด
- 1.3 ควรระบุคำสำคัญ (Keyword) และไม่ควรรู้คำศัพท์ เทคนิค หรือคำพุ่มเพื่อยมากเกินไป สำหรับการเขียนชื่อภาษาอังกฤษก็ให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับชื่อภาษาไทย และต้องระวังการใช้คำศัพท์เฉพาะให้ถูกต้องตามความนิยมของภาษา และบริบทของการนำมาใช้ในเชิงวิชาการด้วย

2. การเขียนบทคัดย่อ

บทคัดย่อเป็นข้อความสรุปผลงานที่ทำอย่างรัดกุม ควรเป็นส่วนที่เขียนขึ้นหลังจากเขียนบทความเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยมีข้อมูลที่เพียงพอต่อการตัดสินใจของผู้อ่านว่าควรอ่านบทความทั้งฉบับหรือไม่ หลักในการเขียนบทคัดย่อ จึงควรคำนึงถึงส่วนประกอบ และวิธีการเขียน ดังนี้

- 2.1 องค์ประกอบในบทคัดย่อ ควรประกอบด้วยส่วนนำ จุดประสงค์ วัตถุประสงค์ และวิธีการ ผลการศึกษา และสรุป โดยเรียงเรียงการเขียนแบบร้อยแก้ว ติดต่อกันไป อย่างย่อ กะทัดรัดชัดเจน เข้าใจง่าย ได้ใช้ความ
- 2.2 เขียนบอกเฉพาะ แรงจูงใจ ปัญหาหลัก วัตถุประสงค์ ระเบียบวิธีวิจัย วิธีดำเนินการข้อค้นพบ ปัญหาวิจัย วัตถุประสงค์และ/หรือสมมุติฐาน โดยไม่ต้องบอกค่าสถิติที่ได้
- 2.3 ไม่ควรเขียนรายละเอียดข้อมูลทั่วไป/กลุ่มตัวอย่าง และไม่ต้องอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ และไม่ควรรวมผลการวิจัยเป็นข้อ ๆ
- 2.4 ควรมีความยาวประมาณ 100-300 คำ และระบุคำสำคัญ 1-3 คำ (หรือตามแต่วารสารนั้น ๆ จะกำหนด)
- 2.5 อาจเขียนเป็น 1 ย่อหน้า หรือ 2 ย่อหน้า โดยอาจแสดงออกเป็น ส่วนที่ 1 ประกอบด้วย แรงจูงใจ ปัญหา วัตถุประสงค์ วิธีวิจัย และส่วนที่ 2 ประกอบด้วย ข้อค้นพบเพื่อตอบวัตถุประสงค์หรือสมมุติฐาน (ถ้ามี)

อนึ่ง ในการเขียนบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษให้ถูกต้องและเหมาะสม อาจใช้วิธีศึกษาจากวารสารต่าง ๆ ในประเด็นการศึกษารูปแบบเดียวกันหรือใกล้เคียง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทาง และเป็นตัวแบบในการเขียนได้เช่นกัน

3. การเขียนบทนำ

การเขียนบทนำ เป็นการเสนอความรู้พื้นฐานและงานวิจัยที่เคยมีผู้อื่นทำไว้แล้วอย่างย่อโดยมีหลักฐานอ้างอิง โดยการเขียนบทนำที่ดีควรเขียนอย่างกระชับ โดยมีแนวทางการเขียนตามลักษณะการเขียนที่ดี ดังนี้ (สุนันทา จริยาเลิศศักดิ์. [ออนไลน์] : 2555)

- 3.1 ควรเสนอลักษณะและความเป็นมารวมทั้งขอบเขตของปัญหาที่นำมาศึกษาให้ชัดเจน
- 3.2 มีการทบทวนเอกสารในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ความก้าวหน้า และคำถามใดที่ยังไม่มีการศึกษาหาคำตอบ ซึ่งจะสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยในบทความนั้น ๆ
- 3.3 ระบุวิธีการที่จะศึกษาวิจัย
- 3.4 มีความยาวประมาณ 2-3 ย่อหน้า ข้อความควรมีความกระชับ ชัดเจน ไม่จำเป็น ต้องมีรายละเอียดที่ไม่จำเป็นหรือยาวเกินความต้องการ
- 3.5 การเขียนต้องมีการแสดงหลักฐานอ้างอิงแทรกไว้ในเนื้อหา โดยอาจเป็นแนวคิดจากนักวิชาการ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4. การเขียนอภิปรายผลการวิจัย

จุดประสงค์ในการเขียนคือเพื่อให้คำวิจารณ์ แสดงความคิดเห็นอธิบายผลการวิจัยที่เกิดขึ้นเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเน้นการอธิบายสาเหตุการเกิดผลของการค้นพบ การเปรียบเทียบผลของข้อมูลหรือข้อสรุปจากการทบทวนวรรณกรรม ในกรณีที่ไม่ตรงกับทฤษฎีหรือไม่เป็นที่น่าพอใจ อาจอ้างถึงผลการวิจัยที่เคยมีผู้อื่นทำไว้แล้ว เพื่อนำมาสนับสนุนผลการทดลองข้อสันนิษฐานหรือข้อสรุป เพื่อเพิ่มน้ำหนักความน่าเชื่อถือ โดยมีข้อสรุปว่าผลที่ได้จากการวิจัยสามารถประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์จริงได้อย่างเป็นเหตุผลการเขียนอภิปรายผลเช่นเดียวกับการเขียนบทนำ คือควรกระชับ อ่านง่าย และได้ใจความสำคัญ ตามประเด็นของวัตถุประสงค์ และข้อค้นพบจากหลักฐานอ้างอิงประกอบ

5. การเขียนเอกสารอ้างอิง

ในการเขียนบทความวิจัย ซึ่งเป็นเอกสารทางวิชาการ การเขียนหลักฐาน การอ้างอิงจากเอกสารทุกแห่งที่ปรากฏในบทความ เป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องแสดงในรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ โดยผู้เขียนบทความควรตรวจสอบรูปแบบการเขียนรายการอ้างอิงให้ถูกต้อง ตามประเภทการอ้างอิง รูปแบบการอ้างอิงตามที่วารสารนั้นกำหนดรูปแบบไว้ และถูกต้องตามระบบการอ้างอิงของวารสารนั้น ๆ โดยทั่วไปวารสารแต่ละชื่อเรื่องจะระบุรูปแบบและระบบการอ้างอิง ดังนั้นผู้ที่เขียนบทความวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ควรปรับรูปแบบให้เป็นรูปแบบตามที่วารสารนั้นๆ กำหนดด้วยนอกเหนือจากประเด็นสำคัญในการเขียนที่เป็นปัญหา ส่วนอื่นๆ ในองค์ประกอบของการเขียนก็มีความสำคัญเช่นกัน ดังนั้น ผู้ที่เขียนบทความวิจัยควรทำความเข้าใจประเด็นปัญหา และศึกษาเกณฑ์และข้อกำหนดของวารสารนั้น ๆ ด้วย

การโจรกรรมทางวิชาการ (Plagiarism)

การโจรกรรมทางวิชาการ (Plagiarism) คือ การคัดลอกผลงานหรือ
ขโมยความคิดของคนอื่น โดยไม่อ้างอิงให้ถูกต้อง

การกระทำที่เข้าข่าย Plagiarism ศึกษาได้จากเว็บไซต์
plagiarism.org เช่น การคัดลอกข้อความ หรือ ความคิดของผู้อื่นโดย
ไม่อ้างอิง หรือ ให้ข้อมูลที่ถูกต้องในแหล่งที่มาของข้อความที่นำไปใช้
ไม่ใช่เครื่องหมาย ” “ เพื่อแสดงว่าคัดลอกมา ฯลฯ

สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้

- ระบบอินเทอร์เน็ตที่ทำให้เข้าถึงข้อมูลได้อย่างสะดวก รวดเร็ว
และง่าย
- ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้สำเนาข้อมูล
(copy and paste) ได้ง่าย

เอกสารอ้างอิง

- กัญจนา บุญเกียรติ. (2554). การคัดลอกงานวิชาการและวรรณกรรม (Plagiarism). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เฉลิมพล แซมเพชร. (2555). การเขียนผลงานวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ. ใน เอกสารประกอบการประชุมการนำเสนอผลงานวิจัยแห่งชาติ 2555 ณ ศูนย์ประชุมบางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์ เซ็นทรัลเวิร์ล กรุงเทพฯ. 27 สิงหาคม 2555.
- ชุติมา สัจจามันท์. (มปป.). การเขียนบทความวิจัยและการนำเสนอผลการวิจัยระดับชาติหรือนานาชาติ. [ออนไลน์] แหล่งที่มา <http://ma.psu.ac.th> (12 มกราคม 2557).
- นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช. (2550.). การจัดทำรายงานวิชาการ บทความวิจัย และการอ้างอิง. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : ednet.kky.ac.th/~edad/research_article/writing.doc. (12 มกราคม 2557).
- รสริน พิมลบรรณยงก์. (2555). การเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ. วารสารสารสีมา. 1(1) มิถุนายน-กันยายน.
- สมเกียรติ พรพิสุทธิมาศ. (มปป.). การเขียนบทความวิจัย. ภาควิชาชีววิทยาและหน่วยวิจัยวิทยาศาสตร์ฯ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมบัติ ทีฆทรัพย์. (2550). การเขียนบทความวิชาการและบทความวิจัย. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://research.eau.ac.th> (10 มกราคม 2557).
- สุนันทา จรียาเลิศศักดิ์. (2555.). เคล็ดลับการเขียนบทความวิจัย. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://www.gotoknow.org/blogs/pasts/361166> (10 มกราคม 2557).